

(VOA, 13.1.2010)

„Мислим да се подразумева да ће НАТО и Европска унија довршити свој задатак на подручју Балкана“, истиче сарадник утицајног невладиног Савета за међународне односе Чарлс Капчан. Он се осврнуо и на односе Сједињених Држава са Русијом и Европском унијом.

Вашингтон је заинтересован за даље побољшање односа са Москвом, али то углавном зависи од Кремља, сматра Капчан:

„Рекао бих да би од свих земаља којима је Обама покушао да пружи руку – Русије, Ирана, Сирије, Кубе и Мијанмара, односно Бурме – најбољи исход могао да се постигне са Русијом. Обамина администрација је исправно поступила када је прва позвала на обнову билатералних односа, преговоре о контроли наоружања и одустала од успостављања ракетног система одбране у Европи. Москва је узвратила. Дијалог о контроли наоружања напредује. Русија је постала кооперативнија у погледу Ирана и дозвољава Сједињеним Државама да користе њене коридоре за пребацивање људства и војног материјала у Авганистан.“

Две земље су на прагу да остваре трајније партнерство, сматра Капчан.

„Улазак у следећу фазу би значио да Русија полако постаје један од главних актера у евроатлантском безбедносном систему. За сада, Кремљ је само једном ногом закорачио у ту улогу. Ипак, верујем да би у 2010. највећа промена у односима Сједињених Држава са другим земљама могла да буде са Русијом.“

Капчан додаје да је Вашингтон спреман да крене у том правцу, али не може пре него што се Русија на то одлучи.

„Москва много више оклева. У Русији већ две деценије расте антиамериканизам, односно сумњичавост према Сједињеним Државама и мислим да је због тога Русија спорија.

НАТО и ЕУ ће довршити свој задатак на Балкану

Пише: Чарлс Капчан
четвртак, 14 јануар 2010 18:51

Кремљ, такође, не одустаје од своје прилично тврде политике према земљама у свом непосредном окружењу, што узнемирава и Америку и њене европске савезнике.“

Сједињене Државе поздрављају новопостављеног председника и министра иностраних послова Европске уније, али те нове структуре тек треба да покажу већу ефикасност тог блока, каже Капчан.

„Постоји одређен степен фрустрације због спорости Европске уније да окупи своје ресурсе и политичку вољу. Лисабонски споразум је ратификован крајем 2008. Председник и министар иностраних послова су постављени, али порука Вашингтона је: 'Убрзајте ствари. Потребна је снажна Европа'. Вашингтон је нестрпљив да дочека да Европа преузме већу глобалну улогу од садашње.“

Европљанима преостаје и посао даљег проширења, истиче Капчан.

„Мислим да се подразумева да ће НАТО и Европска унија довршити свој задатак на подручју Балкана. Сачекаће сређивање прилика у Босни и Херцеговини, на Косову и Србији, након чега не сумњам да ће цео балкански регион постати интегрални део европског континента. Питање је само када ће то тачно да се догоди и да ли ће пут до тог циља тећи глатко или не.“

Капчан признаје да су садашње прилике и даље крхке, посебно у Босни и Херцеговини, где државне институције и даље не функционишу. Међутим, Србија се креће у добром правцу.

„Изгледа да у Србији постоји конзенсус да треба кренути путем уласка у Европску унију. Друга је ствар испуњавање свих услова за чланство и решавање односа Србије према Косову. Те ствари још нису довршене, али конвој се креће у добром правцу.“

По речима нашег саговорника, мало ко у Србији верује да би ствари могле да се врате на старо.

НАТО и ЕУ ће довршити свој задатак на Балкану

Пише: Чарлс Капчан
четвртак, 14 јануар 2010 18:51

„Тешко ми је да замислим да већина Срба који прате збивања на Косову верују да ће Косово да се врати Србији. Међутим, верујем да остаје отворено питање северног дела Косова. Мислим да и сама Приштина поставља питање могућности пуне интеграције северног дела у остатак Косова. То остаје тежак проблем, прво због тога што је већинско становништво српско, а затим и што су инфраструктурна и бројне остале везе, као што су образовање, здравство и друго, чврсто повезане са Београдом, а не са Приштином.“

То све ипак не утиче на независност Косова, закључује Чарлс Капчан.